

Для більшості підприємств і організацій логістика не є ключовою компетенцією, передача логістичних послуг на аутсорсинг дозволяє їм сконцентруватися на основних видах діяльності. Все ж таки треба відмітити, що ефективне використання автомобільного транспорту неможливо без спеціальних знань та висококваліфікованого персоналу.

На аутсорсинг надаються наступні послуги: транспортно-експедиційні послуги, послуги складу, координація процесу закупівель, комплексні послуги. При аутсорсингу комплексних послуг в ролі компанії-підрядника виступає єдиний великий логістичний оператор, який має в своєму розпорядженні всі ресурси, необхідні для реалізації логістичних бізнес-процесів по всьому логістичному ланцюгу компанії-замовника. При грамотній побудові і реалізації аутсорсингових схем цей вид може стати одним з найважливіших інструментів оптимізації не тільки логістичного ланцюга, а й всієї системи управління.

Таким чином, використання аутсорсингу на підприємстві є дуже ефективним та оптимальним. Підприємства, які користуються послугами аутсорсера, зможуть зосередити свій управлінський персонал на виконанні основних функцій. Крім цього застосування зовнішніх транспортно-експедиційних служб дозволить підприємствам збільшити кількість замовників за рахунок зменшення вартості готових замовлень та скоротити строки поставок готової продукції від виробника до споживача.

Література:

1. Wüliam M. Lankford and Faramarz Parsa Outsourcing: a primer. *Management Decision*. 1999. № 37/4. P. 310-316.
2. Валишевская Т.И., Сорокина Н.Г. Аутсорсинг как стратегическая модель обеспечения конкурентоспособности российских предприятий. *Вестник Оренбургского государственного университета*. 2007. № 6. С. 83-89.
3. Костин И.Б. Аутсорсинг как инновационный метод ресурсосбережения. *Управление экономическими системами*. 2013. № 4. URL: [http:// www.uecs.ru](http://www.uecs.ru).
4. Филина Ф.Н. Аутсорсинг бизнес-процессов: проблемы и решения. М.: ГроссМедиа: РОСБУХ, 2008. 208 с.

ОСНОВНІ ПІДСИСТЕМИ ЗАГАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Журавльов І.О.

*Науковий керівник: Федотова І.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Необхідність постійного дотримання безпеки зумовлюється об'єктивно наявним для кожного суб'єкта господарювання завданням забезпечення стабільності функціонування та досягнення головних цілей своєї діяльності. Рівень комплексної безпеки підприємства залежить від того, наскільки ефективно його керівництво і спеціалісти (менеджери) будуть спроможні уникнути можливих загроз і ліквідувати шкідливі наслідки окремих негативних

складових зовнішнього та внутрішнього середовища.

Головна мета комплексної безпеки підприємства полягає в тому, щоб гарантувати його стабільне та максимально ефективне функціонування тепер, і високий потенціал розвитку в майбутньому.

Аналіз робіт вітчизняних і зарубіжних авторів показав, що питання щодо визначення підсистем комплексно безпеки не є достатньо дослідженим. Більшість праць вчених присвячено вивченню структури економічної безпеки підприємства [1-6], але є й автори, що вважають економічну безпеку складовою частиною загальної безпеки підприємства [7-8]. Немає єдиного підходу щодо визначення структури підсистем загальної безпеки, функціональних напрямків та їх взаємозв'язків.

Необхідно розуміти, що неможливо побудувати виважений перелік підсистем загальної безпеки підприємства та прослідкувати вплив дестабілізуючих чинників попередньо, не визначивши сфери діяльності. Такими сферами у процесі забезпечення загальної безпеки прийнято називати функціональні складові:

- внутрішні:

1) фінансово-економічна – демонструє загальний фінансово-економічний стан підприємства;

2) інтелектуально-кадрова – характеризує інтелектуальний та професійний склад працівників, якість використання людського капіталу, ефективність управління персоналом;

3) виробничо-технологічна – характеризує рівень інноваційної активності, технологічної незалежності підприємства та його відповідність сучасним світовим аналогам;

4) інформаційна – характеризує ефективність інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності підприємства та забезпечення захисту інформації;

5) фізична – характеризує ефективність фізичної безпеки підприємства, його персоналу, фінансових та інших ресурсів;

6) ресурсно-екологічна – характеризує рівень забезпеченості та ефективність та раціональність використання виробничих потужностей і ресурсів, охорона навколишнього середовища;

7) політико-правова – характеризує рівень дотримання чинного законодавства на підприємстві, правового забезпечення діяльності та юридичної підтримки господарських рішень, правової захищеності підприємства і його працівників;

- зовнішні:

1) ринкова – характеризує місце підприємства на ринку, можливість протистояти конкурентному тиску та втримати конкурентні переваги;

2) інтерфейсна – характеризує надійність взаємодії підприємства з економічними контрагентами.

На основі запропонованого переліку, кожен функціональну складову пропонується включити в загальну систему безпеки підприємства у якості її підсистем.

Для аналітичної оцінки кожної з них слід визначити спектр можливих загроз (ризиків) та оцінити ймовірність і наслідки їх реалізації.

Слід зазначити, що поєднання ресурсного та захисного підходів до трактування безпеки підприємства як категорії найбільш повно характеризує її за змістом, і свідчить про можливість досягнення певного бажаного стану, за якого відсутня небезпека.

Література:

1. Белоусова І.А. Управлінський облік – інформаційна складова системи економічної безпеки підприємства: монографія. К.: Дорадо-Друк, 2010. 432 с.
2. Бендигов М.А. Экономическая безопасность промышленного предприятия (организационно-методический аспект). *Консультант директора*. 2010. № 2. С. 7-13.
3. Вечканов Г.С. Экономическая безопасность: учебник для вузов. СПб.: Питер, 2007. 384 с.
4. Войнаренко М. Управління економічною безпекою підприємств на основі оцінки відхилень порогових показників. *Економіст*. 2008. № 12. С. 60-63.
5. Геєць В.М., Кизим М.О., Клебанова Т.С., Черняк О.І. Моделювання економічної безпеки: держава, регіон, підприємство: монографія. Х., 2006. 240 с.
6. Гічова Н.Ю. Діагностика та підвищення економічної безпеки підприємства: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук.: спец. 08.00.04. Дніпропетровськ, 2010. 20 с.
7. Баланда А. Безпека як соціальний феномен: дискурс людського розвитку. *Україна: аспекти праці*. 2007. № 1. С. 25-29.
8. Система оцінок зовнішніх і внутрішніх ризиків та загроз національній безпеці України / В.П. Горбулін, С.І. Пирожков та ін.: наук.-інформ. зб. Нац. центр з питань євроатлант. інтегр. України. За заг. ред. В.П. Горбуліна; редкол.: В.П. Горбулін (голова) та ін. К.: Євроатлантикінформ, 2005. 229 с.

МОДЕЛЮВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВА

Земляченко К.П.

Науковий керівник: Величко Я.І., асистент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Одним з ключових та трудомістких етапів вдосконалення організаційної структури підприємства є її моделювання.

Під організаційним моделюванням розуміють процес злагодженої взаємодії людей та інформації з використанням інформаційних технологій.

Модель містить у собі інформацію про цілі підприємства, організаційну структуру (у тому числі інформацію про посади, відповідальність співробітників), бізнес-процеси, що проходять в організації.